

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124405300
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivdová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6124405300.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Krivdovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Krajinská 2954/32, Piešťany 921 01, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. B. XXX, XXX XX C. D. B., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Malcho, s. r. o., so sídlom Stankovany 549, 034 92 Stankovany, IČO: 55 962 165, o zaplatenie 4.521,38 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 16Csp/37/2024-108 zo dňa 26. marca 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.
Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu istinu 4.521,38 eur, úrok 10,64 eur a úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 4.627,10 eur od 5.9.2024 do 16.9.2024 a úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 4.521,38 eur od 17.9.2024 do zaplatenia. Žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2.
Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 26.10.2020 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý účelový úver vo výške 6760 eur a bezúčelový revolvingový úver vo výške úverového rámca 1200 eur. Pri účelovom úvere bola uvedená ročná úroková sadzba platná v čase uzatvorenia zmluvy vo výške 16,78 %. RPMN bola uvedená vo výške 18,10 % a bola vypočítaná s dátumom poskytnutia ku dňu 30.11.2020. Výška celkových nákladov splatná spotrebiteľom bola uvedená v sume 12 241,92 eur. Výška mesačnej splátky bola určená sumou 127,52 eur splatnou vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Dátum prvej splátky bol určený dňom 30.12.2020. Pri bezúčelovom revolvingovom úvere bola uvedená ročná úroková sadzba 24,90 %, RPMN 27,95 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom v sume 1361,88 eur, výška mesačnej splátky vo výške 2,53 % z výšky úverového rámca (30,36 eur) splatná vždy 20. deň v mesiaci. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj úverové podmienky.

Žalovaný riadne a včas úver nesplácal napriek upozorneniu žalobcu na omeškanie výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.07.2024. Žalobca žalovanému oznámil, že celková dlžná suma je 322,28 eur, ktorá pozostáva z nezaplatených úrokov 165,30 eur, zmluvných pokút 36 eur, istiny 120,98 eur. Žalovaný

bol upozornený, že ak dlžnú sumu nezaplatí do 15 dní od doručenia výzvy, žalobca (veriteľ) bude požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru.

Žalobca dňa 20.08.2024 pristúpil k zosplatneniu celého úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru v sume 5099,54 eur.

Kvalifikujúc zmluvný právny vzťah ako spotrebiteľský konštatoval, že žalobca nepreukázal riadne zosplatnenie dlhu keďže v procese zosplatňovania žalobca v rámci výzvy na úhradu dlžnej sumy a upozornenia žalovaného/ dlžníka na možnosť zosplatnenia zo dňa 17.07.2024 nešpecifikoval splátku, pre omeškanie s ktorou uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. pre ktorú splátku dlh zosplatní.

V súdenom prípade žalobca v listine - výzve na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.07.2024 žalovanému oznámil, že „už dlhšie než mesiac nereagujete na výzvy na zaplatenie dlžnej sumy na úverovej zmluve s číslom 1010031286. Náklady súvisiace s pôžičkou tak stále rastú. Dnes sme Vám k dlhu pripočítali aj poplatok za zaslanie tejto upomienky vo výške 12 eur. Celková dlžná suma je 322,28 eur. Dôrazne Vás žiadame, aby ste okamžite uhradili dlžnú sumu. V prípade, ak dlžnú sumu nezaplatíte ani do 15 dní od doručenia tejto výzvy, budeme požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru, vrátane úrokov, nákladov a sankcií a pri trvajúcim omeškaní môžu nasledovať právne kroky, ktoré môžu viesť aj k vzniku ďalších nákladov zvyšujúcich Váš dlh. INFO: Vaša celková dlžná čiastka obsahuje nezaplatené úroky 165,30 eur, zmluvné pokuty 36 eur, istinu 120,98 eur.“ V predmetnej výzve tak žalobca neoznačil konkrétnu splátku, s ktorou je žalovaný v omeškaní a pre omeškanie ktorej veriteľ zvažuje uplatniť právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca vo výzve uviedol len celkovú sumu 322,28 eur, ktorá mala pozostávať z úroku, zo zmluvných pokút a z istiny, t.j. ide o nedostatočnú výzvu. Dlžná suma tiež presahuje výšku v úverovej zmluve dohodnutej splátky 127,52 eur, nakoľko v nej sú zahrnuté aj zmluvné pokuty. Žalobca nemôže podmieniť neuplatnenie svojho práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru úhradou zmluvných pokút žalovaným. Výzva adresovaná žalovanému ako jednostranný právny úkon je neurčitá, a preto je tento úkon neplatný a nemôže spôsobiť právne účinky, t.j. zosplatnenie dlhu. Žalobca neumožnil žalovanému efektívne sa vyhnúť strate práva na úhradu dlhu v splátkach, keď vo výzve zo dňa 17.07.2024 neoznačil konkrétnu splátku v súvislosti s omeškaním ktorej zvažoval uplatnenie práva zosplatniť úver. Preto nie je ani možné následné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu listinou – výzvou zo dňa 20.08.2024 považovať za platné a účinné.

S poukazom na uvedené obsahové nedostatky listiny- výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.07.2024, t.j. jej neurčitosť ako právneho úkonu, v dôsledku ktorých tento jednostranný právny úkon veriteľa/ žalobcu je neplatný, nemožno ani následné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru listinou zo dňa 20.08.2024 považovať za platné a účinné. Vzhľadom na záver o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom, keď žalobný návrh je skutkovo špecifikovaný ako zosplatnenie úveru a žalobca nepreukázal, že k účinnému zosplatneniu došlo, žalobu v celom rozsahu zamietol.

Z dôvodu hospodárnosti konania sa už ďalej nezaoberal ostatnými námietkami žalovaného o žalobcovom skúmaní bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou ani v časti namietanej RPMN. S prihliadnutím na vyjadrenie žalobcu v replike, ktorým reagoval na námietky žalovaného, sa mu zvyšok obrany žalovaného javil byť ako nedôvodný.

3.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie. Podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

Uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu, nakoľko je toho názoru, že list zo dňa 17.07.2024 označený ako Výzva na zaplatenie dlžnej sumy ako aj list zo dňa 20.08.2024 označený ako Výzva k splateniu celého úveru obsahujú všetky náležitosti predpísané zákonom a nemôže ísť o neplatný právny úkon. Nie je mu zrejmé na základe akého právneho ustanovenia alebo výkladu súd od neho požaduje, aby vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uvádzal nad rámec zákona dodatočnú náležitosť, a to konkrétnu nezaplatenú splátku, pre ktorú má veriteľ v úmysle vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Takáto obsahová náležitosť listín nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia, preto ju ani nie je možné spravodlivo od neho vyžadovať. Svojím postupom neporušil žiadne zákonné ustanovenie a preto nemôže byť zo strany súdu sankcionovaný pri domáhaní sa svojho práva na zaplatenie dlžnej sumy.

Mal za to, že žiadnym zákonným ustanovením nie je upravená forma ani náležitosti výzvy pred zosplatnením. Z dikcie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva pre obsah tohto právneho úkonu povinná náležitosť, že spotrebiteľ musí byť upozornený na uplatnenie práva veriteľa požadovať splatnosť

celej pohľadávky. Žiadne ďalšie povinné náležitosti toto ustanovenie nevyžaduje. Podľa jeho názoru súd svojim rozhodnutím „dotvára“ právo nad rámec bežného výkladu § 53 ods. 9, keďže neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by mu ukladalo povinnosť zahrnúť do výzvy aj identifikáciu splátky, s ktorou je žalovaný v omeškaní. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka rovnako neobsahuje žiadnu dodatočnú špecifikáciu týkajúcu sa splátky, s ktorou musí byť spotrebiteľ v omeškaní. Uvedené potvrdzuje aj tá skutočnosť, že ani ustanovenie § 53 ods. 10 v znení účinnom od 01.11.2024 neuvádza povinnosť žalobcu uvádzať vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, konkrétne splátky, resp. špeciálne jednu splátku, ale len sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní. Táto právna úprava § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka síce v predmetnej veci nie je rozhodujúca, no podľa jeho názoru potvrdzuje rozhodovaciu činnosť súdov v tom smere, že ako veriteľ nemal a ani nemá povinnosť vo výzve na vrátenie splátok uvádzať, s ktorou konkrétnou splátkou je žalovaný ako spotrebiteľ v omeškaní, má len povinnosť uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní.

V nadväznosti na uvedené poukázal na komentár k ustanoveniu § 53 Občianskeho zákonníka, rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/18/2023-228 zo dňa 08.05.2023, Krajského súdu v Nitre v rozsudku z 08.02.2022, sp. zn. 12CoCsp/25/2021, Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19CoCsp/13/2022 z 28.09.2022. ako i rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 týkajúceho sa preferencie výkladu v prospech platnosti a nie neplatnosti právneho úkonu.

V závere poukázal na zásadu súkromného práva „pacta sunt servanda“. V tomto prípade súd nerozporuje, že žalovaný riadne a včas neplnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Súd by preto nemal nad rámec zákona vyhľadávať dôvody neurčitosti právnych úkonov, o to viac keď tieto dôvody nemajú žiadnu oporu v litere zákona. V súvislosti s uvedeným poukázal i na odlišné stanovisko k nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 547/2012 zo dňa 24.10.2013, v ktorom sa poukazuje na predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície.

4.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na rozhodovaciu činnosť tunajšieho krajského súdu, ktorý vo viacerých súdnych rozhodnutiach zotrval na svojom právnom názore, že výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí jednoznačne uvádzať konkrétnu mesačnú splátku, pre ktorú dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti (rozsudky: sp. zn. 7CoCsp/10/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 7CoCsp/8/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 11CoCsp/16/2024 zo dňa 25.06.2024 a sp. zn. 11CoCsp/12/2024 zo dňa 30.04.2024), čo bolo potvrdené už aj rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.07.2024 sp. zn. 5Cdo/188/2023, Najvyšší súd Slovenskej republiky SR v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 ustálil, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“.

S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/7/2024 zo dňa 27.06.2024, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 a ustanovenia § 132 a § 216 ods. 1 CSP považoval žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu aj z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatnenej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné.

Podľa uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).

Žalobca v konaní uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorú pohľadávku uplatnil v celosti, zosplatnenú. Z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka treba vysloviť neplatnosť výzvy a okamžitého zosplatnenia a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremiľčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatnený, v celosti. Súd by nemohol postupovať spôsobom priznania splatných a nepremiľčaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je

žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok. Na podporu vyššie uvedeného právneho názoru poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024.

5.

Žalobca nevyužil právo reagovať na vyjadrenie žalovaného replikou.

6.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

7.

V súdnej veci je podstata argumentácie žalobcu primárne založená na názore, podľa ktorého pre samotné vyhlásenie predčasnej (resp. mimoriadnej) splatnosti úveru zákon (§ 53 ods. 9 a § 566 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024 – ďalej len „Občiansky zákonník“) nevyžaduje uviesť, pre ktorú konkrétnu omeškanú splátku vyhlasuje veriteľ úver za predčasne splatný, nakoľko to je možné vyvodiť podľa ustanovenia § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

8.

V posudzovanom prípade nebolo sporné, že tak posledná výzva žalobcu pred zosplatnením úveru zo dňa 17.07.2024 označená ako „Výzva na zaplatenie dlžnej sumy“ (č.l. 22 p.v. spisu) ako ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.08.2024 označená ako „Výzva k splateniu celého úveru“ (č.l. 24 spisu) neobsahovali žiaden údaj o tom, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky má dôjsť k zosplatneniu predmetného úveru (t.j. k vyhláseniu úveru za predčasne splatný). Tento údaj spočívajúci v konkretizácii omeškanej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, nie je zistiteľný zo samotného návrhu na vydanie platobného rozkazu.

9.

Vo veci konajúci senát odvolacieho súdu už vo viacerých svojich predchádzajúcich rozhodnutiach s identickou skutkovou situáciou (aká je i v posudzovanom prípade) konštatoval správnosť záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Vychádzal z pritom z toho, že výzva prezumovaná v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať špecifikáciu (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, inak tento právny úkon nemožno považovať za platný.

10.

Odvolací súd vychádzal z toho, že i keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť obsahom predmetných notifikácií, tento obsah možno nepochybné vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť pre realizáciu práva veriteľa vyhlásiť predčasnú (mimoriadnu) splatnosť úveru splnené. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť realizácie práva veriteľa predčasne zosplatniť úver podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť viesť ju i konkretizovať. Samotný veriteľ predsa musí viesť, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky svoje právo zosplatniť úver realizuje, a nie je žiaden dôvod, aby touto informáciou nedisponoval aj dlžník. Nie je žiaden racionálny dôvod, aby tento dôležitý údaj nebol obsiahnutý už v samotnom upozornení na možnosť predčasného zosplatnenia úveru (t.j. v prvej notifikácii veriteľa).

Odvolací súd tiež zdôraznil, že účelom právnej úpravy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť zosplatňovaniu záväzkov spotrebiteľov, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej čiastky. Uvedené však nepochybné vyžaduje, aby bol spotrebiteľ riadne informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

Zároveň odvolací súd akcentoval, že nie je úlohou súdu v prípade nekonkrétnej notifikácie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (a následne aj úkonu veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka) preskúmaním platobnej histórie úverového vzťahu, či „rozpočítaním“ dlžných súm zisťovať (čo naráža aj na „procesné limity“ v zmysle § 132 ods. 2 CSP), pre ktorú dlžnú splátku mohol veriteľ úver zosplatniť. Vo svojej podstate by nešlo o nič iné, ako len na základe vlastnej iniciatívy konajúceho

súdu (a namiesto žalobcu, ktorého takáto povinnosť zaťažuje) vymedzenie (presnejším je pojem vytvorenie, keďže spravidla – tak ako i v súdenom prípade – absentujú v žalobe náležité jedinečné skutkové tvrdenia) takého skutkového stavu, ktorý zodpovedá hypotéze príslušnej právnej normy a na základe ktorého by bol žalobca v spore (aspoň čiastočne) úspešný. Niet najmenších pochyb, že takáto požiadavka je v absolútnom rozpore nielen s princípmi civilného sporového konania, ale prioritne v rozpore s elementárnymi ústavnými zásadami nestrannosti súdu a rovnosti postavenia strán pred súdom.

11.

Záver, ktorý vychádzal z vyššie naznačenej koncepcie úvah, odobril aj Najvyšší súd SR, ktorý v uznesení sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13.02.2025 (Rc 34/2025) jednoznačne judikoval: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“ V odôvodnení tohto rozhodnutia dovolací súd uviedol: „Vo vzťahu k prvému z uvádzaných aspektov (a k prvej trojici otázok z dovolania, ktoré boli v skutočnosti otázkou jedinou a ktorých/-ej/ podstatou s výnimkou naviazania na jednotlivé úkony v procese zosplatňovania úveru je, či žiadosť o jednorazové splatenie a) alebo upozornenie musí obsahovať aj identifikáciu splátky, pre omeškanie s ktorou má dôjsť k strate zodpovedajúcej výhody) totiž platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

12.

Odvolací súd nevidí dôvod pre zmenu (svojho) ustáleného právneho záveru, ktorý plne korešponduje s vyššie citovanou právnou vetou označeného judikátu, ktorý potvrdzuje už ustálenú súdnu prax.

13.

Bezpredmetným je i odkazovanie odvolateľa na závery rozhodnutí iných odvolacích súdov v obdobných veciach, lebo tieto nie sú pre konajúce súdy záväzné (§ 193, eventuálne § 391 ods. 2 a § 455 CSP) a nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2 ods. 2 CSP. Zároveň v rozoberanej súvislosti je podstatné, že okresný súd (v spojení i s dôvodmi tohto odvolacieho rozhodnutia, keďže konanie v I. a II. inštancii tvorí jeden celok) dostatočne zdôvodnil/vysvetlil svoj právny názor, t.j. argumentačne sa s riešením predmetnej právnej otázky plnohodnotne vyrovnal, preto nekonal v rozpore s princípom právnej istoty (bližšie napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 144/2014 z 13.5.2014).

14.

Odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Do pozornosti odvolateľa súčasne dáva, že iba samotná skutočnosť, že odvolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bola procesná strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych

predpisov, či rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (k tomu pozri napr. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

15.

Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalobcom, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá vzájomnému procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

16.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalobcovi, ktorý vo veci podaného odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)